

Олігарх пеклі

Аркадій Музичук

В пеклі опинився
Олігарх крутий.
І умить з'явився
Чортик молодий.
Блиснув із-під лоба,
Аж вогнем обпік.
— Ти чого із гроба
Передчасно втік?
Ще не закипіла
В казані смола,
Це ж тобі не вілла
На краю села!
Олігарх регоче:
— Слухай-но, братан,
Персональний хочу
Мати тут казан.
Приватизувати
І в оренду здать.
І до рук прибрати
Всю чортівську рать,
Геть усю обслугу.
Скільки в ній чортів?
Ну, скажи, як другу...
Чортик аж присів.
— Ти або з агентів,
А чи з НЛО?
Ще таких клієнтів
В пеклі не було.
— Дать на лапу можу! —
Олігарх своє, —
Я давно безбожник,
Тож кажу, як є.
Чортик брови хмурить,
І хвостом маха:
— Хто ти є в натурі?
— Кличка моя — "Хам".
Де пахан-начальник?

Президент чи хто?
— Він в печерах дальніх,
Кілометрів сто.
— Ресторани, бані,
Казино — де тут?
— Теж в печерах дальніх,
Царськими їх звать.
— Царськими, говориш? —
Аж підстрибнув "Хам" —
Слухай мене, кореш,
Півказни віддам —
Забезпеч мобілку.
Я ж тут майже свій.
Виведи на стрілку
З паханом мерщій.
З ним я побазарить
Хочу тет-а-тет,
Від куми Варвари
Передать привіт.
Я ж не на халяву.
Я ж крутий пацан.
Не гоню муляву,
Як продажний пан!
На печері царські
Маю теж права,
Бо потреби барські
Я успадкував
Ще на світі тому.
В царським жив селі.
Там лишив хороми,
А тут що, в смолі,
Блін, кипіти вічно?
В казані на трьох?
Недемократично!
Я є "хам", не лох!
Скаржитися буду!
Це ж політтерор!
Подаю до суду!
Де тут прокурор?
...Вийшли два амбали
Чи, точніш, козли,

І в пекельну залу
"Хама" повели.
Там уже шкварчала
В казані смола.
Олігарха ждала
З царського села.